

Materiae Alchymicae

Collectio scientifica Magistri Garnié

Hmoty Alchymistické

vědecká sbírka mistra Garniého

Předmluva

Laskavému čtenáři, jenž má to neobyčejné štěstí, že drží v rukou mé životní dílo. V dějinách lidského vědění existují okamžiky, kdy se průměrnost musí sklonit před genialitou. Drazí kolegové a studenti, kteří s otevřenými ústy listujete těmito stránkami, toto je jeden z těch okamžiků.

Když jsem poprvé vstoupil za hradby města Arles, onoho mírně zanedbaného, avšak strategicky položeného přístavu na ostrově Albion v naší milované Galícii, pocítil jsem hlubokou lítost. Ne nad sebou, nýbrž nad generacemi alchymistů, kteří zde žili přede mnou. Jak slepí museli být! Jak trestuhodně přehlíželi ty nejvzácnější dary země, jež jim ležely přímo u nohou, zatímco se utápěli v pokusech o transmutaci olova v bezcennou bižuterii. Bylo zřejmé, že Arles čekalo na mě. Na mou trpělivost, na můj vytříbený intelekt a především na mou vědeckou odvahu.

Dovolím si jeden citát:

„Mnozí tvrdí, že tajemství alchymie spočívá ve správném poměru. Já však říkám, že skutečné tajemství spočívá v tom, mít mysl Mistra Garniého, která tyto poměry vůbec dokáže pochopit.“

- Mistr Garnié při veřejné přednášce v Arleském lazaretu
(ta pochopitelně propukla v bouřlivý potlesk)

Předkládaný spis, *Materiae Alchymicae*, není jen prostým katalogem. Budete-li mít dostatečnou mentální kapacitu k jeho pochopení pozvedne vaše chápání přírodních zákonů z bolestivé nevědomosti. Na následujících listech naleznete nejen detailní rozbor alchymistických přísad, ale rovněž opravy fatálních omylů mých předchůdců, jejichž pseudovědecké spisy doporučuji okamžitě spálit.

Než se tedy začtete do mých brilantních analýz, učiňte tak s patřičnou pokorou. Vstupujete totiž do chrámu vědění, který jsem vybudoval cihlu po cihle, myšlenku po myšlence. Užívejte mého díla moudře, pokud je to ve vašich silách, a nezapomínejte uctívat jméno toho, kdo vám tento klíč k tajemstvím Galície daroval.

Podepsán vlastní rukou léta Páně, s neskonanou úctou k vlastnímu dílu,

Magister Garnié,

První alchymista Arles, Ohnivý drak, Držitel ceny měděného kotlíku a nejjasnější mysl Arles

Obsah:

Příprava esencí	4
Přísady rostlinného původu	4
Barevník	4
Hoube	5
Koriandr	5
Kráľův pád	5
Očinec	6
Ohnivec.....	6
Ovčinec.....	6
Pravdotrn	7
Spásnička.....	7
Vodnice.....	7
Přísady bestiálníhoho původu.....	8
Chlupy monstra	8
Mozek monstra	8
Střeva monstra	8
Přísady elementárního původu	9
Runoprach	9

Příprava esencí

Při zpracování všech alchymistických přísah pocházejících z okolí města Arles je nezbytné použít několikastupňovou destilaci v alchymistickém aparátu. Důvodem je nízká potence přísad pocházejících z této oblasti světa. Chceme-li tedy uspět při výrobě lektvarů, mastí, olejů či dalších alchymistických výrobků musíme nejprve učinit tento počáteční krok. Destilace alchymistickou přísadu desinfikuje a zbavuje ji zbytečné „hmoty“. Ta je v lektvaru na obtíž neboť zpomaluje či zcela blokuje jeho vstřebávání.

Nespornou výhodou destilace je rovněž separace jednotlivých aktivních látek. Účinné látky nacházející se v alchymistických přísadách mají totiž rozdílné výparné teploty. Takto oddělitelné látky se nazývají esence. Dle efektů na zhotovený alchymistický výrobek rozdělujeme celkem sedm esencí. Totožné esence pocházející z rozdílných zdrojů jsou v lektvarech vždy vzájemně zastupitelné. Esence a jejich použití jsou následující:

- Toxis – jedy a škodliviny
- Mentis – mentální a vědomostní účinky
- Emotia – nálady, vztahy a pocity
- Vitalis – posílení, energie a růst
- Corpus – tělo a fyzické změny
- Occultum – iluze, neviditelnost, mlčení a klam
- Elementa – přírodní a živelné

Původci těchto esencí (přísady rostlinného, bestiálního i elementárního původu) jsou blíže popsány v následujících kapitolách.

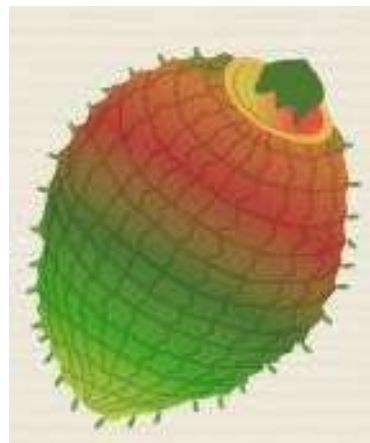
Přísady rostlinného původu

Nejrozsáhlejší a nejlépe dostupnou skupinou přísad jsou přísady rostlinného původu. Jsou každoročně obnovitelné a jejich sběr není riskantní.

Barevník

Roste na slunných místech s nedostatkem vody né nepodobných ostrovům na jihu Blatavské říše. Barevník má nejradši kamenitou půdu a málo vegetace rostoucí okolo něj. Pro sběrače barevníku je důležité vyčkat než změní svůj zelený plášť do pokrytí oranžovo-červeného, které signalizuje zralost. Dalším jistým signálem připravenosti barevníku ke sklizni je silná sladká vůně a chuť a to jak za syrova tak po přípravě ve formě lektvarů, ale i pokrmů.

Z barevníku můžeme extrahovat esence Vitalis a Mentis. Při přípravě destilujeme ve vodném roztoku zvláště sladký a měkký vnitřek tohoto ovoce a zvláště tvrdou dužinu. Mentis získáme destilátem trnité slupky, zatímco Vitalis destilátem ovocitého vnitřku.

Hoube

Roste na stinných a málo dostupných místech ve skalnaté půdě nebo při vstupech do jeskyní. Svědčí jí vlhkost. Známa je zejména kvůli účinkům vyvolávajícím halucinace a závislost. To je problémem zejména východní části Blatavské říše, kde jsou tyto rostliny mimořádně potentní. Tento efekt proto nelze čekat od Hoube vyskytujících se zde v Galícii. Hoube je možné sklízet v jakékoliv velikosti, protože dosahuje svého žádaného účinku již od malinké houby. My však kvůli větší sklizni doporučujeme počkat, až rostlina vyroste do plné velikosti.

Z Hoube můžeme extrahovat esence Emotia a Occultum. Hoube doporučuji nechat macerovat ve vodném roztoku před destilací alespoň jednu třetinu hodiny. Tím se zajistí správný efekt. Macerát má výrazně modrou barvu.

Koriandr

Jedná se o další závislost vyvolávající rostlinou. Stejně tak jako hoube je původem z kontinentu, kde je primárně využívána léčiteli na útlum bolesti a pochybnými živly na obstarání živobyť. Nejlépe roste na teplých a vlhkých místech ve stínu vysokých stromů, ale jako plevel se může nacházet kdekoliv. Na Albion se podle všeho dostala trusem ptáků, konzumující její bobule, ve kterých se nachází většina jeho magické moci. Koriandr je nejlepší sklízet, když jeho bobule změni svoji barvu z bílé na tmavě modrou.

Z bobulí koriandru můžeme destilovat esence Emotia a Mentis. Před destilací se doporučuje bobule rozemlít a nechat macerovat ve vodném nálevu.

Králův pád

Králův pád je dlouho známá rostlina, přestože vám jistí akademici (například jistý Agrippa z Bad Sobernheimu) budou tvrdit, že ji objevili na Nové Zemi. Inu komu není od hvězdného otce dáno, v apatyce nekoupí. Králův pád roste na stinných a suchých místech a jeho dozrání nejlépe poznáme podle medové vůně jeho bílých květů, které dokud rostlina není zralá voní po malinách.

Z květu Králova pádu lze destilovat esence Toxis a Mentis. Před destilací se doporučuje květy nechat několik minut vařit ve vodě, která je posléze destilována.

Očinec

Tato vysoká sladkovodní rostlina se ráda vyskytuje u toků, kde se vyskytují zdroje divoké magie. Těmi mohou být například, dnes již zapomenuté, posvátné toky lesních elfů. Jí podobná byla ale také prastará magie Albionu (To však místní pověřčiví lidé neslyší rádi). Vyhovuje mu mazlavá a hutná černá půda. Sklidit se dá kdykoliv vykvete jeho šedomodrý květ.

Z Očince lze destilovat esence Occultum a Toxis. Květ za žádných okolností nesmíme před destilací namáčet. Pro správnou destilaci Occulta se doporučuje jej zahřát co nejrychleji. Toxis se získává z jeho kořene, klasickou destilací v nálevu po nastrohání.

Ohnivec

Ohnivec je rostlina častá na vše ostrovech v okolí Galicie i Blatavské říše, může se ale vyskytovat i na kontinentu. Vyhovují mu suchá a slunečná místa, na kterých ze své nestabilní povahy často vyvolává požáry, čímž si dělá prostor pro rozmnožení. Ohnivec je nutné sklízet v teplých letních nocích, ve kterých září jasně červenou barvou.

Z ohnivce lze destilovat esence Elementa a Corpus. S ohnivcem vždy manipulujeme opatrně, obzvláště pokud je zralý a čerstvý. Z květu vyjmeme svítivé jádro rostliny. Na jádro poté po malých dávkách kapeme vodu, která se okamžitě odpařuje. Tyto výpary jsou bezcenné. Po zchlazení jádra je možné jej ponořit do vody a destilovat pro výrobu Elementy. Corpus získáme destilací ochranných listů rostliny.

Ovčinec

Nejedná se o reálnou rostlinu. Je to spíše legenda místního obyvatelstva. Najdou se sice osoby tvrdící, že skutečně existuje, je to ale holý nesmysl. Osobně se domnívám, že tito svědci jsou pod vlivem Hoube či Koriandru. Rostlinu někteří „Akademici“ popisují takto:

„Na konci jeho dlouhého stonku vyrůstá živá ovce pasoucí se na okolní vegetaci. Zmínky o ovčinci máme z legend, kdy měl dříve být častý po celém kontinentu, ale byl postupně vyhlazen chamtivostí a hladem lidí. Nevíme, jak vznikl, proč existuje nebo co je pro rostlinu účelem ovce na konci jejího stonku, víme ale, že je ovci možné „sklidit“ odříznutím stonku od pupíku, po čemž se stává normální ovci. Dá se diskutovat o tom, zda není ovčinec původem všech ovcí, pro než by bylo jejich „běžné“ rozmnožování jen druhotnou a dodatečnou formou při případné smrti rostliny. Ovčinec podle našeho pozorování roste rád na prázdných prostorech plných trávy pro jeho ovčí část. Magický původ rostliny je jistotou. Jsou nutná další studia.“

Spekuluje se, že destilací této rostliny bychom měli dostat esence Corpus a Emotia.

Pravdotrn

Pravdotrn je jednoduchou a nenáročnou rostlinou, které nejvíce vyhovuje vlhké a špinavé prostředí skládek a hřbitovů. To, že je připraven na sklizeň poznáme podle uschnutí celé rostliny a její makové vůně, kterou při procesu uschnutí začne vydávat. Pravdotrn je běžnou rostlinou vyskytující se všude na kontinentu i ostrovech. Pravdotrn chutná v lektvarech po máku a hořčici. Při destilaci esencí je však tato chuť potlačena.

Z Pravdotrnu lze destilovat esence Toxis a Corpus. Toxis je destilován z kořenů rostliny, zatímco Corpus z jejích trnů a květů či makovic. Rostlinu je nutné sklídit za jasného dne. Následně je provařit a poté louhovat ve vodě za mírného ohně. Voda se vyleje a Pravdotrn usuší nadrtí a poté destiluje. Pozor však na připáleniny. Esence mají rozdílnou výparnou teplotu lze proto celý proces provést pro rostlinu zároveň.

Spásnička

Spásnička je malá bílá rostlina, které se nejvíce daří v málo zasluněných místech plných vysokých a silných listnatých stromů. Její květy jsou menší a voní nasládlou vůní leních plodů, kterou je velmi těžké zachytit bez soustředění. Její zralost a připravenost na sklizeň jde nejlépe rozeznat pomocí rozšiřování žlutého centra květu dále a „požírání“ bílé barvy. Žlutá část květu je nepoužitelná, ale musí se na květině vyskytovat, jinak bude alchymisticky nepoužitelná.

Z květů Spásničky lze destilovat esence Vitalis a Elementa. Květy je potřeba před destilací nadrobno nakrájet a následně rozemlít. Esence se oddělují rozdílnými výparnými teplotami.

Vodnice

Poslední z významných alchymistických rostlin nácházejících se v okolí Arles je vodnice. Roste na březích moří a oceánů v kamenité půdě omývané přílivem, ale také na jejich dně. Při vytažení z kořenů začne záhy vydávat silnou vůni rybiny. Zralost poznáme podle slabé a v noci vydatelné modravé záře, kterou vydává ze svých květů, která je u nedozrálých jedinců do fialova. V některých přímořských oblastech s vysokou potentí ji prý lze syrovou použít pro dýchání pod vodou, čehož hojně využívají námořníci a rybáři. Může však naopak znemožnit dýchat na vzduchu neboť plíce postiženého se dočasně změní na žábry. Jedná jednu z forem tortury v Blatavské říši.

Z Vodnice lze destilovat esence Occultum a Elementa. Není rostlina je dostatečně hydratována sama o sobě, stačí ji proto pouze nakrájet a destilovat zvlášť obě esence podobně jako v případě Spásničky.

Přísady bestiálníhoho původu

Následující kapitola je věnována alchymistickým přísadám pocházejícím z fauny a kreatur. Obstarání takových přísad je sice poněkud složitější a nebezpečnější v porovnání s přísadami rostlinného původu, tyto přísady však mohou být rovněž přínosné a v jistých situacích dokonce dostupnější. Má-li však vážený čtenář negativní postoj vůči použití těchto přísad, pomocí esencí je možné se bestiálním přísadám zcela vyhnout.

Chlupy monstra

Tyto tlusté a mastné chlupy nacházející se v kožichu některých creatur vytvářejí látku zpevňující jejich pokožku proti všem druhům útoků a působení elementů. Chlupy jsou cítit pachem žluklého másla a tuku. V lektvarech mají chlupy silnou hořkou chuť, při použití destilace však tento neduh vymizí.

Z chlupů monster lze destilovat esence Corpus a Occultum. Čím vyšší teploty dosáhnete tím lépe.

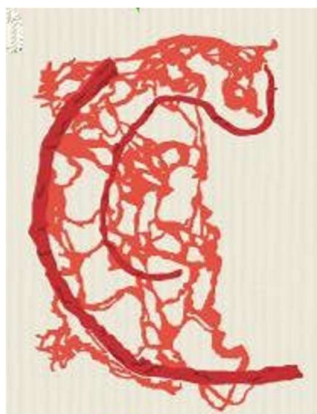
Mozek monstra

Ač jsou monstra a podobné potvory převážně hloupé a nelidské přesto se v mnohých z nich nachází mozek. Tato nechutná a prolezlá součást jejich těl je naštěstí v některých oblastech alchymistické vědy užitečná a proto naleznou nositelé mozku alespoň ve smrti užitek civilizací. Použitelnost mozku poznáme pomocí z něj vystupujících a i po smrti se pohybujících chapadel. Při pozření syrového mozku ve větších dávkách začíná pomalu působit v něm obsažený jed. Poživatel mění barvu na žlutou až ho finálně obrátí na monstrem, ze kterého mozek vznikl. Z mozků jdou naštěstí rovněž připravit lektvary které zvrátí tyto účinky.

Z mozků monster lze destilovat esence Toxis a Vitalis. Při přípravě je nezbytné opatrně odříznou pohybující se chapadla a vymáčknu z nich nažloutlou kapalinu podobnou pivu. Při destilaci začíná tato kapalina rapidně pěnit. Pozor proto na praskání aparatury. Destilací jsou opět odděleny obě esence.

Střeva monstra

Střeva monster, která jsou využitelná jsou mrtvolně zapáchající přísadou nacházející se v tělech některých monster. Při preparaci střev z těla monstra je důležité, aby nebyly jakkoliv poškozeny.

Ze střev monster lze destilovat esence Vitalis a Emotia. Celá střeva je poté nutné je uvařit. Následně je musí alchymista na kousky rozřezat, každý kousek minutu žvýkat a vyplivnou. Čím je čas žvýkání přesnější, tím je účinek střev lepší. Žvýkání není možné přerušit. Doporučujeme si dávat pozor na ohavnou chuť, kterou střeva mají, protože donutila nejednoho alchymistu zvracet a tím zničit tuto vzácnou přísadu. Esence jsou posléze odděleny destilací.

Přísady elementárního původu

Poslední kapitola je poněkud kratší. Je věnována přísadám elementárního původu. Ty pocházejí ze samotné magie a jsou proto často nerosného původu. V okolí města Arles se můžeme setkat v podstatě pouze s jedinou takovou přísadou a tou je Runoprach.

Runoprach

Jedná se o velmi jemný třpytivý prášek vznikající při implozi (smrti) některých elementálů. Ti jsou však v přírodě velmi vzácní a v Arles se nevyskytují. Častějším původcem Runoprachu je těžba Runokovu, při které se uvolňují malé žilky této přísady. Runoprach lze na rozdíl od Runokovu snadno rozpustit ve vodě či roztavit nad mírným ohněm. Při odparu této vody runoprach opět vytvoří malé křehké krystalky.

Z Runoprachu lze destilovat esence Elementa a Mentis. Je však potřeba jej výrazně nahřát, alchymistické laboratoře jsou často vybaveny speciální vysokoteplotní baňkou vyrobenou z trpasličí oceli, která těmto teplotám odolá.